

Avtorji iz Frankfurta so prispevali sledeče razprave: Klaus Wolf »Razmišljanja o oblikovanju geografskega raziskovanja in študija na visokih šolah«, Roswitha Hantschel in Elke Tharun »Pripombe k metodologiji kvantifikacije«, Franz Schymik »Problemi razumevanja regionalne mobilnosti in imobilnosti«, Peter Jurczek »Vrednost mikroprostorskih raziskav v geografiji«, Kurt Gathof »Bivanje v naselju Dietzenbach (Analiza zadovoljstva z bivališčem kot rezultat okolja)«, Hans Georg Glaesser »Aschaffenburg-Nilkheim (K nastanku in razvoju mestnega predela v Aschaffenu glede na učinek urbanističnega načrta ter javnih in poljavnih nosilcev zazidave)«, Doris Krüger-Röth »K položaju stanovanj v predelu Frankfurt-Sachsenhausen« in Peter Röth »Razmišljanja o proučevanju za rekreacijo potrebnih površin v urbanem prostoru«.

Od slovenskih geografov pa so prispevali razprave sledeči: Vladimir Klemenčič »Položaj geografije v Sloveniji«, Igor Vrišer »Industrializacija Slovenije«, Jakob Medved »Tržna usmerjenost kmetijstva v Sloveniji«, Marijan Klemenčič »Socialni prelog v Sloveniji«, Marjan Ravbar »Prostorska struktura funkcije izobraževanja v Sloveniji«, Matjaž Jeršič »Kratek pregled raziskovalnega dela na področju geografije turizma na Slovenskem«, Mirko Pak »Funkcija oskrbe pri razvoju regionalne strukture v občini Slovenska Bistrica«, Borut Belec »Tipi vinogradniških regij v Sloveniji«, Božidar Kert »Novejše transformacije agrarnega prostora in agrarne produkcije v Pesniški dolini pod vplivom hidromelioracije«, Mavricij Zgonik »Prekomejne migracije v Severovzhodni Sloveniji kot nov prostorski pojav« in Ludvik Olas »Sezonska zaposlitev prebivalstva iz Prekmurja kot dejavnik prostorskih sprememb«.

Kljub temu, da so skoraj vsi prispevki predstavili ustrezna metodološka izhodišča, pa so v tem pogledu nekateri prispevki še posebej izstopali (Hantschel, Tharun, Jurczek, Glaesser, Vrišer). Wolfov uvodni prispevek je bolj teoretične narave. Redko kateri zbornik je tako bogat na teoretičnih in metodoloških predstavah kot ta. Posebno vrednost mu daje dejstvo, da so hkrati podana praktična uporaba metod na konkretnih primerih in kratka predstavitev rezultatov takšnih metodoloških pristopov. Nekaj razprav pa je sploh prva tovrstna predstavitev izsledkov določene problematike.

M. Pak

Zlatko Pepeonik: Jugoslavenska ekonomska emigracija u Švedsku, Radovi Instituta za geografiju, br. 13, Zagreb, 1976, str. 5—152.

Med številnimi študijami inštituta za geografijo v Zagrebu o problemih ekonomske migracije v evropskih državah je študija o jugoslovanski ekonomski migraciji na Švedsko nedvomno najbolj poglobljen in kompleksen prikaz jugoslovanske ekonomske migracije v neko državo. Čeprav delež jugoslovanskih ekonomskih migrantov na Švedskem ni velik in je leta 1970 znašalo število jugoslovanskih državljanov na Švedskem le 36.863, pa so toliko večji problemi, specifičnosti in učinki te migracije pri samih migrantih in krajih, od koder ti prihajajo ali kamor se vračajo.

Svoje proučevanje je avtor oprl na dokaj skromne podatke jugoslovanskega popisa prebivalstva 1971 ter trimesečnih in vsakoletnih poročil švedskega ministrstva za migracije. Še posebej koristni so bili podatki ankete o priseljencih na Švedsko iz leta 1969. Na osnovi teh podatkov je avtor obdelal in s številnimi tabelami in grafičnimi prilogami predstavil ekonomske, prostorske in socialne probleme jugoslovanske ekonomske migracije na Švedskem. Zlasti podrobno so predstavljeni dejavniki, ki vplivajo na preobrazbo začasnih migrantov v stalne emigrante.

Znanstven pristop in osebno poznavanje problema dajeta delu deloma vzorčni značaj za podobna proučevanja, kar še zlasti velja za proučevanja ekonomske migracije z vidika socialne geografije in sociologije. Ob tem pa vendarle ostaja odprtih še vrsta prostorskih problemov, ki zadevajo bistvo geografskega zanimanja o gospodarskih selitvah.

M. Pak